

det er ved Landets egen Kraft, at disse materielle Ting komme tilstede. Jeg troer, at disse Beklædningsgjenstande blive producerede af Landets Frembringelser. De Folk, som forarbejde disse Gjenstande, have en nyttig Beskæftigelse; maaffee mange af dem vilde, hvis den skulde ophøre, falde fattigvæsenet til Byrde. Jeg troer derfor ikke, at alle Pengene ere givne ud, uden i en vis Henseende at komme Nogen af Landets Indvaanere til Nytte, og jeg vil derfor kun med disse simple Grunde, skøndt jeg veed, de kun faae en ringe Betydning (S. A. Hansen: Hør!) her i Salen, motivere min Afstemning.

Nosenor: Jeg tilstaaer, at det ikke er i Haabet eller i Forventningen om inden kort Tid at see et nyt System gennemført med Hensyn til Armeens Beklædning, at jeg skal være tilbøielig til at stemme for Udvalgets Forslag, saaledes som det foreligger, men det forekommer mig, at, hvis den høitærede Krigsminister vil have, at vi skulle stemme for Bevillingen, saa maa han imødegaae, hvad der gjentagende er blevet udtalt her og nu nylig atter blev fremhævet af den ærede Ordfører, at der jo virkelig ved næste Finantsaars Begyndelse, den 1ste April, er 120,000 Alen Klæde i Behold, og at Linien til den Tid er forsynet med Alt, hvad den behøver, saaledes at den Omstændighed, at disse 120,000 Alen Klæde, der have i Behold, egentlig nærmest ere beregnede med Hensyn til Linien, dog ikke vil have nogensomhelst Betydning; thi Klædet kan jo dog bruges til Forstærkningen. Hvorfor kan det ikke bruges til Forstærkningen, hvorfor kan det ikke i en soie Tid syes til Forstærkningen, da Krigsministeren siger, at det er aldeles den selvsamme Art Uniformer, som undertiden gives til Linien og til andre Lider til Forstærkningen? Naar der have en saa betydelig Beholdning, og det er opgivet af en sagkyndig Autoritet, at 100,000 Alen var en passende Beholdning for hele Armeen, hvorfor kunne da disse 120,000 Alen ikke anvendes til Forstærkningens Behov, hvis der have Brug derfor?

Krigsministeren: Det gjør mig ondt, at jeg saa ofte har maattet udtale mig om den samme Sag, uden at det er lykkedes at gjøre

mig forstaaet. Naar der ved næste Finantsaars Begyndelse er 120,000 Alen Klæde, og de 110,000 Alen deraf gaae til et vist bestemt Diemed, saa er der jo kun 10,000 Alen tilbage til det andet Diemed, og, vil man da tage af de 110,000 Alen, som ere bestemte til Linien, og anvende til Reserven, saa fattes de jo til Linien. De 110,000 Alen ere jo bestemte til at afløse alle de Gjenstande, som i det forbigangne Aar ere blevne cashable, som ere slidte op; de kunne altsaa ikke afdrages fra deres oprindelige Bestemmelse, uden at savnes; og der er, saaledes som jeg gjentagende har sagt, kun det af mig flere Gange nævnte Quantum til Reserven, som Regjeringen anseer for at være utilstrækkeligt, i Særdeleshed naar der skal stilles en større Styrke paa Benene. Det Forlangende, som er gjort, er saa lavt, at Ministeriet ikke kan gaae lavere, saameget mindre, som de sidste Aars Erfaringer have vist, at der, naar det kommer til Krig, bruges langt Mere, ligesom der bruges Mere i den sidste Krig. Her er altsaa ikke Tale om at anskaffe et større Quantum, som ikke altsammen vil komme til Anvendelse; her er Tale om at anskaffe et Forraad, som efter at Probabilitet maa betragtes som et Minimum; og dette kan ikke tilveiebringes ved at anvende dertil Gjenstande, som ere bestemte til et andet Brug, fordi de da i saa Fald der ville savnes.

Ordføreren: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det aarlige planmæssige Forbrug i Fredstid er langt fra at være 110,000 Alen Klæde, det er meget langt derfra, saa at, ogsaa under den Forudsætning, at vi mere og mere vende tilbage til den planmæssige Stilling, vil Beholdningen stadig forøges i Forhold til det, der planmæssig skal være tilstede. Det aarlige planmæssige Forbrug, troer jeg, er mellem 60 og 70,000 Alen Klæde (Krigsministeren: Ja!). Dersom vi altsaa tænke os, at vi i det kommende Aar — thi vi kunne dog kun tage i Betragtning den planmæssige Tilstand — kun forbruge de 70,000 af de 120,000 Alen Klæde, saa bliver der dog 50,000 Alen tilovers. Selv om vi gaae ind paa Ministerens Beregning, som ved Aarets Begyndelse borttager det, som i Aarets Løb først skal forbruges, saa er der dog et